

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Károlyi-jéle ház, II. lépcső, I. em.,
Központi szobák hétköznapokon délelőtti
11 óra között,
Boltonya, Ester-utca 325. sz. a.
hol minden délután találhatók.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírművelődési ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adandók.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt felelőre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1—10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérletdíja 30 kr
Nyílt-tér aora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelt Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

86. szám.

Brassó, Kedd, augusztus 2-án.

III. évfolyam 1887.

A király Erdélyben.

Magyarország apostoli királya a jövő hó második felében bérczes hazarészünk vendége lesz. Erdély másodszer lesz szerencsés királyát területén üdvözölhetni. Déva s vidéke, majd Kolozsvár városa részesülnek ama kiváló szerencsében, hogy területükön s körükben üdvözölhetik a királyt. Valóban kiváló szerencse, melyben vidéki városok ritkán részesülhetnek.

Nevezetes momentum ez Erdély újabb történetében, melyet emlékeztetéssé tenni ez ország rész minden lakójának szent kötelessége.

A király két napot fog tölteni Kolozsvárt. E két napot Erdély lakosságának fel kell használnia arra, hogy alattvalói hódolatát mutassa be királyának.

A király csak Kolozsvárt lesz, de azért onnan s ott kellene látnia egész Erdélyt. — Dániel Gábor, Udvarhelymegye érdemében gazdag főispánja, már megpendíté az eszmét, hogy az összes erdélyi törvényhatóságok tisztelegjenek Kolozsvárt a király előtt. A terv életrevaló, szép s a törvényhatóságok kötelessége, annak kivételéről gondoskodni. Semmi kétség, hogy meg is teszik. De ez a törvényhatóságok hivatalos teendője.

Azonban ez még nem elég. Mikor a király most egy éve Aradon volt, közel s távol megyék, egész Tiszántul, a régi bánági megyék, törvényhatóságok és társadalom mutaták be hódolatukat a legszeretettebb királynak.

Most Erdélyben lesz a király. A hány város van, mindnyájának Kolozsvárt kellene lennie, mindnyájának egyrészt hozzájárulni az ünnepélyességek emeléséhez, másrészt a trón elé járulni s Erdély minden talpalatnyi földéről külön-külön üdvözölni a magyar királyt. — A városok mellett ott kell lenni a társadalomnak nemzetiesség-különbség nélkül. A hol a trón fényéről s a király személyéről van szó, ott elnémul a nemzeti érdekek, Magyarország királya szerető édes atyja összes népeinek.

Társadalom, egyház, iskola járuljon mind a király elé s tegye le hódolatát lábaihoz. Hiába követ el Kolozsvár minden lehetőt a legmagasabb vendég méltó s emlékeztető fogadtatására, hiába sereglenek össze a megyék és városok: ez mind hivatalos színezetet nyer-

hetne. Pedig ezt kell kerülni mindennek előtt. Magyarország királyának ez alkalommal azon meggyőződést kell merítenie, hogy e bérczes hazarészben, szent-István koronájának ezen díszes gyöngyén, nincs egyetlen lélek, mely büszkének nem vallaná magát, Ferencz József alattvalója lehetni, melynek szíve-lelke királya nem volna, kiért minden perczen kész életét feláldozni. Meg kell győződnie a királynak, hogy Erdély népe vetekedik egymással királya iránti rajongó szeretetében s hogy e népek — mint a lires pozsonyi országgyűlésen a nemzet rendei — ma is egy szívvvel, egy lélekkel kiáltanak: „Vitam et sanguinem...”

Igen, győződtesse meg erről szeretett királyunkat. Győződtesse meg a társadalom, Erdély társadalmát. Kik állásuknál fogva hivatottak ily mozgalom kezdeményezésére, ragadják meg e kedvező alkalmat, kezdeményezzenek e tekintetben egyöntetű mozgalmat egész Erdélyre.

Az idő rövid, — siessenek vele!

Belföld.

Brassó, aug. 1. (Utóhangok a szászok magatartásáról a választások alatt.) Azon alkalomból, hogy a bécsi „Neue freie Presse“ egy budapesti levelezője igen talpraesett cikket írt a szászok magatartásáról a képviselőválasztások alatt, a „Budapester Tageblatt“-ban (a mérsekelt ellenzék német lapja, melynek Zay A. is munkatársa) „Die sächsische Volkspartei“ czímen egy „szász képviselőtől“ eredő cikket tesz közzé, telve tendenciózus valótlanosságokkal. Magára a cikkekre most nem reflektálunk, mert az nagyon is messze vinne a szász kérdés taglalásában, a mi most nem szándékunk s ép ezért csak a minket közvetlenül érdeklő részből szólnunk. Ugyanis arról beszélve, hogy nem áll az, mintha a szászok kormánypárti jelöltekre szavaztak volna, többek közt ezt is írja: „... hogy 1887-ben is Brassó megye alsó választókerületében a magyar s román választók többsége tévén szert a szászokkal szemben, egy kormánypárti képviselőt választottak. Ez évben a választási küzdelem nevezett kerületben a választási jegyzék szerint szintén felette kétes lett volna. A (nem szász) kormánypárti jelöltre, Maurer Bélára, ez alkalommal sem szavazott egyetlen szász választó sem.“

Lehetetlen ezen, az igazságot ily közmegebotránkozató módon arczulsapó állítást szótlanul hagynunk. A cikkíró képviselő ur, ki nek okvetetlen brassómegyeinek kell lenni (nem volna nehéz kitalálni Zay ur nevét), mert hisz azt az elnevezést: „Untere Wahlbezirk“, mely csak helyi s nem törvényes, csak itteni gyakorolhatja, míg másvalaki a kerület rendes nevét használna csak — úgy látszik, nem akar igazat mondani. Hogy miért, azt ő tudja. Kompromittálni akarja a magyarságot, hogy az oláhokkal szövetkezett. Ez, szeliden mondva, nem igaz. A hermányi választás közfelkiáltással történt. A képviselő Maurer Mihály (nem Béla) lett. Sem a szászok, sem a románok (ez utóbbiak tényleg passivok voltak) nem állítottak ellenjelöltet. A választáson egyetlen román sem jelent meg, hanem igenis megjelentek a hétfalusi magyarok s csaknem ugyanily számban a prázsmári s hermányi szászok, kik közösen választották meg Maurer Mihályt. Mikor Schnell Károly ügyvéd az új képviselőnek magyar beszéd kíséretében átnyújtotta a jegyzőkönyvet, felharsant a magyarok éljense s a szászok hochja. Hivatkozunk e tekintetben magára a választási elnök, Schnell Károly urra, kit jellemes férfiúnak ismerünk s a ki bizonyára meg fogja erősíteni állításunkat egész terjedelmében. Hivatkozunk a választásnál jelen volt Adám Károly ügyvédre, Hiemesch Ferencz Brassó város főkapitányára s más ott jelen volt brassói tekintélyes s jellemes szász urakra; ők hallották s látták a történeteket elejétől végéig. Volt-e ott szövetkezés a románokkal? Hanem cikkíró tagadni akarná, hogy a szászok is szavaztak a kormány-jelöltre. Az igaz, hogy névszerint nem szavaztak, de nem is szavazhattak, nem lévén szavazás. De hogy ők is Maurer Mihály ur mellett foglaltak állást, hivatkozunk Horváth Péter szász-hermányi jegyzőnek a választás eredményének kihirdetését követett szép felköszöntőjére. Mi személyekre hivatkozunk. Ezek talán megdöntenek általános, de czélzatos, valótlan állításokat. — Különbösen nagyon nevetséges a cikkíró állítása. Ha a szászok nem akarták volna támogatni Maurer Mihály jelöltségét, állítottak volna szász nemzetiességgel jelöltet, tekintettel a választói névjegyzékre, mely 158 magyar s 129 román választót tüntet fel szemben 341 szász választóval, valószínű, hogy bár nagy erőfeszítéssel, ők lettek

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Czigány népmesék.

I.

A czigány gyermek.

Egy czigány gyermek elment atyjával a kerített városba. A mint az utcákon mentek s ide-oda járkáltak, egy aranyműves háza elébe értek, a hol kirakat is volt, a melyben sok szép portéka állott: kések, villák, lánczok, zsebórák, gyűrűk, csengettyűk és sok más egyéb arany portéka.

„Apám! — kiált fel a gyerek, — nagy tolvaj kell, hogy legyen ez az ember, a kinek ilyen sok szép portékája van.“

II.

A részeg czigány és felesége.

Egyszer elment egy czigány a kocsmába és csakhamar féltékeny lett.

Mikor a pálinkától egészen megrészegedett, hozzá ment a felesége s így szólott:

„Jer velem haza, már elég neked.“

„Még nem, én itt maradok.“ A felesége még egyszer hívta, hogy menjen haza vele. A részeg czigány így felelt: „Én itt maradok a kocsmában.“ Erre a czigányné egy döglött disznót lökött az asztalra, mondva: „Ha nem akarsz velem haza jönni, vedd magadnak ezt a disznót feleségül, én pedig egyedül haza megyek gyermekeimhez.“

III.

A czigányné és a malacz.

Egyszer egy czigányné kiment a mezőre hátán zsákban malaczczal. Egy falusi leány, a ki szegyenlette saját törvénytelen gyermekét ki lopta a malaczt és a helyett saját gyermekét dugta a zsákba. A czigányné nemsokára gyermek sirást hallott. Erre kibontotta a zsákot beletekintett és elbámulva így szólott: „Ezen a vidéken a malacz gyermekké változik, mivé változnak más vidéken a gyermekek.“

Utazás az alvilág felé.

(A brassói m. kir. állami főreáliskola tanulmány-utja.)

(Vége.)

Az éjjelt a barlang előcsarnokában töltöttük, mely a tatárjárás idejéből fenmaradt védőfalával, miután annak lőréseit kövekkel betömtük, elég oltalmat nyújtott az éjjeli hűvös szél ellen.

Másnap korán reggel újból leszállottunk a barlangba s délutáni három óráig folytatott munkával a csontbarlangok legvégső, északkeleti odúját teljesen felástuk. A csontmaradványok a barlangi iszaprétegekben közel a felszínhez fekszenek, csak hogy a csontok nagyon mállott állapotban vannak és sok becses darab kezeink közt hullott szét. Mégis sikerült a barlangi medve (Ursus spelaeus) jelentékenyen sok csontját, nevezetesen egy teljes fogazatot, (mely a helybeli áll. főreáliskola természetrajzi gyűjteményében

megtekinthető), sok szemfogát, alsó és felső állkapcsokat, egy teljes hátsó végtagot és sok hát- és ágyékcsigolyát épen kiasni; találtunk még számos más csontot is, melyek közül azonban csak a Bos urus czomb- és bordacsontjai voltak eddig meghatározhatók.

A gyűjtött denevérek: a közönséges fali denevér (Myotis murina) fajához tartoznak; több denevérfajt nem találtunk, valószínűleg, mert most nyáron nagyrészt a szabadban tartózkodnak. Agyűjtött denevéreken érdekes élődsi állatok fordultak elő, nevezetesen egy bolha faj (Nycteribia vexata) s egy igen csinos atka faj (Pteroptus vespertilionis.)

A barlang geológiai alakulásáról más helyen szándéksom tüzetesebben szólni, itt röviden csak annyit említek, hogy juramészben a víz erósiója folytán keletkezett s hogy a barlangi medve nagy számmal előforduló csontjai arra látszanak mutatni, mintha a diluvium nagy áradása fullasztotta volna ezen állatokat ide; a csontmaradványok mindenesetre eredeti fekvőhelyükön fordulnak elő, mert görgetési lezúrlásnak semmi nyoma sincs rajtuk. Hogy e barlang a diluviális ember, tehát a barlangi medve kortársának tartózkodási helyeül szolgált volna, arra nézve semmi támpontom sincs; de hogy a történelmi korban nagyon gyakran vétetett igénybe, az bizonyos. Az első természet-elzáró védőfal, mely az építés módját s anya-

volna a győztesek. . . . A „Budapester Tageblatt“-ot mi tisztességes újságnak ismerjük. Reméljük, hogy ha bona fide félrevezettetett a t. szász képviselő ur által, szíves lesz ezen helyreigazításról is megemlékezni.

Külföld.

Brassó, ang. 1. — Az olasz miniszterelnök, Depretis meghalt. A gyász az államférfi fölött Olaszországban általános; a kormány beadta lemondását.

A bolgár kérdés még mindig vajdikk. Stransky a bolgár kormány küldötte, nem csak azért utazott Bécsbe, hogy Ebenthalba menvén, Coburg herceget a mielőbbi utazásra bírja, hanem egyéb komoly pénzügyi okok is késztették. A bolgár vasuti kölcsön megkötéséről van szó, melynek ügyében Stransky az osztrák országos bankkal és az angol bankkal folytat tárgyalásokat. Coburg Ferdinánd herceg látogatást tett Galimberti nuntiusnál, valamint Reuss herceg német nagykövetnél. A herceg elhatározását most már napról-napra lehet várni. A herceg Nacsevics külügyminiszterrel fontos, talán döntő megbeszélést folytat, s elhatározását annak eredményétől teszi függővé. Stransky és Nacsevics utjáról azt beszélnek, hogy kényszeríteni akarják Coburg herceget a bulgáriai utra. Ezt ultimatum gyanánt akarják elébe terjeszteni. Azonban mind ennek aligha lesz eredménye. Illetékes helyen azt tanácsolták Coburg hercegnek, hogy inkább mondjon le a jelöltségről, mintsem hogy oly lépésre szánja magát, a melylyel Oroszországot és más signatarius hatalmat viszályba bonyolíthatna.

Konstantinápolyi magántáviratok szerint az ottani bolgár képviselők nem titkolják, hogy az esetre, ha Coburg Ferdinánd herceg nem nyeri meg a hatalmak beleegyezését, a sobranje újból Battenberg Sándor herceget választja meg.

A londoni török nagy-követ abbéli aggodalmának adott kifejezést, hogy Törökország bizonyos eshetőségek mellett, szándéka és akarata ellenére is kénytelen lesz a fegyveres közbelépésre. Egy Pétervárból érkező távirat constatólja, hogy a porta ott is ilyen értelemben nyilatkozott. A Darmstadt melletti heiligenbergi kastélyban tegnap a Battenberg család székelt, melyen Sándor hercegen és atyján Sándor hesseni hercegen kívül jelen voltak Battenberg Henrik herceg és a hesseni nagyherceg. A bolgár hadsereg köréből nyanyis sürgős felhívások érkeztek újabban Sándor herceghez, melyben visszatérésre kérik föl. Nacsevits, ha Coburg Ferdinánd visszautasítja a felhívást, hogy azonnal Bulgáriába menjen, valószínűleg Darmstadtba utazik. Azt beszélnek, hogy Sándor fejedelem már nem idegenkedik annyira a Bulgáriába való visszatéréstől, mint eddig. A jelenlegi politikai viszonyokban garantiát lát arra nézve, hogy Oroszország mit sem fog tenni közvetlenül Bulgária ellenében.

Harc egy láthatatlan röpirat ellen.

Rövid uton nyert értesülésem szerint valamely névtelen röpirat forog már több nap óta kézen a Hétfaluban bizonyos körben, mely csekélységemet és

gát tekintve a 12. századig is felvihető, ugyanezt bizonyítja; lőrései azonban löfegyverre vannak berendezve s valószínűleg a 16. században utólag alkalmaztattak a falba.

A nagy barlanggal szemközt sziklafalon, a Vargyas jobb oldalán még két nagyobb, emennél sokkal tisztább, szárazabb és hasonlíthatatlanul szebb cseppkőképződések tartalmazó barlang van, az u. n. „lovak csüre“ s az „Ugron ürege“; ezekről azonban — ha a t. szerkesztő ur megengedi*) — más alkalommal lesz bator megemlékezni.

Még csak azt óhajtanám megjegyezni, hogy a tudomány s a főleg Erdélyben még annyira elhanyagolt honismeret érdekében nagyon kíváncsok volna nemcsak ezen, már többé-kevésbé ismeretes, hanem ezeken kívül még ugyanazon a helyen levő számos más barlangnak is rendszeres átkutatása, s bizonyára nagy hála a kötelezné a tudomány minden mivelőjét az a fenkölt gondolkodású maecenas, ki e nemes cél megközelítését anyagilag lehetővé tenné!

* * *

Harmadnap ott tartózkodásunk estéjén bucsut vevünk a természeti ritkaságok e dús tárházától s bizonyára sok érdekes tapasztalattal gazdagodva érkezünk vissza f. hó 6-án reggel 6 órakor kiindulásunk pontjára, Brassóba.

Méhely Lajos.

*) Nagy örömmel nyújtunk tért bármikor ily érdekes közleményeknek. Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem Könyvtár - Fundația pentru Școala - BCU Cluj-Napoca.

csekélységemnek a hétfalusi vitás erdők ügyében követett hivatalos eljárását tárgyalja és elítéli.

Az ügy iránt netán érdeklődők kedvéért kijelentem, hogy a röpirat szerzője vagy szerzői *nem tartották illőnek és czélszerűnek legalább egy példányban megküldeni nekem is azt*, pedig hát könnyen érthető okokból legelőbb is azt kellett volna tenniük; mert vagy tiszta a szándék és segíteni akar a röpirat az általa tárgyalt ügynek és az általa pártfogolt feleknek; s tehát meg kell győznie első helyen engem és az általam képviselt hatóságot arról, hogy rossz uton járt és jár; térjen jobbra tehát! Vagy pedig méltó bosszút akar állani, megsérteni akar valamely elkövetett hibáért és ballépésemért; s tehát úgy kellene, hogy tudjak is róla, mert e nélkül czélt nem érhet, a hogy a falura neheztelt disznópásztor nem ért volt czélt a mese szerint egykor.

A nélkül tehát, hogy szorosan véve az említett, röpiratra reflektálnék, alkalmoszerűnek és czélszerűnek vélem ez alkalommal közzé tenni a következőket: az ugynevezett „hétfalusi vitás ügy“-ben közelebbről adott volt be egy fellebbezés is a megyei közig. bizottsághoz a türkösi jegyző, bíró és bácsfalusi bíró urak által aláírva, a melyben bizonyos erdőrészek használatának betiltása miatt egyebek között ez is állott: »S hogy mégis a Nagy Gyula előterjesztését helybenhagyó bizottsági határozatban oly feltűnően eltérő összeg befizetése követeltetik, onnan veszi eredetét, hogy Nagy Gyula ur mint bizottsági előadó véleményes jelentését oly indokok kíséretében terjesztette elő, mely indokok a valóságnak meg nem felelnek, indokolása határozottan ellenkezik a kezelési szabállyal, a zárszámadásokat jóváhagyó miniszteri rendelettel s hogy üzleti czélja kiviteltére Nagy Gyula ur ilyen eszközökhöz nyulni nem tartja arany gallérával összeférhetlennek, könnyen érthetővé válik előttünk, ha visszagondolunk a minapokban nyilvánosan tett epés kifakadásaira, a veres haju embernél közmondásszerűleg ismeretes indulatossággal tett azon fenyegetőzéseire, hogy utolsó bőrünket is le fogja huzni, ha a várossal ki nem békülünk és a kibékeltetés dícsőségéből neki is osztályrészt nem juttatunk; továbbá: »Nagy Gyula urnak nem az a czélja, hogy a költségvetési előirányzat akár tényleges kihasználata, akár a megtakarítások által fedezve legyen, mert ha ezen kívánsága is teljesülné reménye ellenére, találna újabb módokat és indokot arra, hogy a brassói szászokat örök hála a lekötélendő, minket kíváncsokra kényszerítsen.«

Mindezen szemerszedett czifraságok a megyei közigazgatási erdészeti és közigazgatási bizottság múlt havi üléséből egyebek közt a kir. erdőfelügyelőnek következő véleményével terjesztettek fel a nm. földmívelés-, ipar- és keresk. ügyi m. kir. miniszteriumhoz. »A mi pedig az alólírott kir. erdőfelügyelőt gyanúsító és sérteni akaró kifejezéseket illeti, arra nézve tisztelettel megjegyeztetik, hogy alólírottak ez ügyben elfoglalt álláspontja és követett eljárása bizonyára sokkal ismeretesebb az e tekintetben irányadóul egyedül elfogadható hivatalos előterjesztésekből, semhogy azokat a felebbezésben kifejtett insinuatió képes lenne megdönteni.

Mindazonáltal nincs észrevétele ezen kir. erdőfelügyelőségnek az ellen, hogy illetékes uton a felebbezés ezen része is beható vizsgálat tárgyává tétessék, mivel meg van győződve a felől, hogy csakis tudatlanságból és szándékos ferdtetés folytán állítattik a felebbezésben egyfelől az, hogy üzleti czélok, másfelől pedig, hogy a kibékítés dícsőségéből való részesülhetés itánti vágy vezetné alólírottak ez ügyben, és hogy alólírott nyilvánosan és epesen is fenyegetődzött volna valaha, miszerint az utolsó bőrüket is le fogja huzni a fellebbezőknek, ha a várossal ki nem békülnek.

S mi lett e felterjesztés eredménye? A földmívelési miniszterium a szóban forgó hátrálékok befizetésére újabb 6 hónapi határidőt tűzvé ki, *együttal felhívja a megyei közigazgatási bizottságot, hogy »Bácsfalu és Türkösi községét figyelmeztesse, hogy a királyi erdőfelügyelő köteleességét teljesítette, hogy hivatalos eljárásában üzleti czélja nincs, s hogy jövőre a törvényes büntetés alkalmazásának terhe alatt egyáltalában óvakodjanak hivatalos irataikban vagy szóval is a köztisztviselők vagy hatóságok ellen az ezeket megillető tisztelettel össze nem férő kifejezéseket használni.«*

No hát ezt a bácsfalusi és türkösi bíró, és türkösi jegyző urak megköszönhetik az ő jóakaró sugóknak.

Mi csak azt jegyezzük meg, hogy nem első eset az életben, hogy valakit a legnagyobb hálátlansággal illetnek az elkövetett jók fejében; továbbá, hogy azok a kik valami rosszat követtek el, nagy zajt ütnek és kiabálnak mások ellen, t. i. azalatt az ő turpisságukat mások észre ne vegyék, mint a midőn pl. a cigány tolvaj kiabált, pedig hát ő lopott azalatt.

Ez azonban minket az idáig követett egyenes, törvényes és igazságos utról jövőre sem fog letéríteni, — nem még akkor sem, midőn a turpisság ki fog derülni teljesen. Mert hát bizony mondjuk, hogy ki fog derülni az egykor mulhatatlanul. És akkor jaj a rossz sugóknak!

Különben felhívtuk ezzel egyidejűleg Szmik Gábor urat és barátunkat is, hogy kerítsen és küldjön minél előbb vagy egy példányt nekünk is abból a famosus röpiratból. Sőt felkértük arra is, hogy a meny. nyiben abban valótlanságok is fordulnának elő, szíveskednék állásánál fogva mindennek előtt és épen ő megezáfolni pl. a »Brassó-ban, miután ő is tudja, sőt nekie is kell igen jól tudnia, hogy mennyire szorosan alkalmazkodtunk ez ügyben a fennálló szabályokhoz és törvényekhez még akkor is, midőn talán mások a magán érzelmeket és a népszerűség utáni vágyat előbbre helyezték volna amazoknál. Ezt pedig az ember nem szívesen teszi. De mi megtettük és megtesz. szük az általunk felkarolt és czélul kitűzött jó ügy érdekében. Valóban sajnós lenne tehát, ha mások ennnyire félreértették volna és félreértének.

Azon szerencsés helyzetben vagyunk nyanyis, hogy szöszerint és teljes szövegében bírjuk ez ügyben az idáig megjelent összes miniszteri rendeleteket és kezelési szabályokat ugyszintén a részben már létrejött egyezséget is. Minden idáig kifejezett véleményre fel tudjuk tehát az alapot mutatni az ő eredeti tisztségében és épségében. Isten velünk tehát addig is, a míg a röpiratot olvasva esetleges szükség talna lenni erre is.

Nagy Gyula,
kir. erdőfelügyelő

Román lapszemle.

— A szász lapok a »Gazeta« s a muszka agensek a »Tribuna« szemüvegén. —

Kihallgatta a brassói passivista román lap a nagyszebeni és brassói német lapokat s azt írja, hogy mind a két lap oda nyilatkozott, hogy hamis a »Neue freie Presse« ama tudósítása, mintha az erdélyrészi szászok megegyeztek volna az ellenzéki politikát. »A szász politika ma is az, a mi előbb volt t. i. az önvédelem politikája.« Így szól a nagyszebeni Tageblatt.

A »Kronstädter Zeitung« szerint a szászok politikája nem a különválás, hanem a védelem politikája ama támadásokkal szemben, melyeket a kormány a szászok feltétele ellen intézett, az ellenállás politikája, a szászok anyanyelvének, egyéni és nemzeti közmívelődésének elnyomása ellen folytatott politika, melyet az egész szász politika magáévá tesz. Más szóval — véli a »Gazeta« — mind a két szász nemzetiségi közlöny egyaránt állítja, hogy a szász politika az önvédelem politikája.

Már most az a kérdés merül fel, hogy meddig terjed ez az önvédelem politikája. A »Tageblatt« szerint az egyenjogúságot törvénnyel kell biztosítani. A »Kr. Zeitung« egy lépéssel tovább megy és megjelöli a legkevesebbet, a mit a magyar kormánynak tenni kell, hogy megszűnjék a szászok harcza a kormány ellen.

Tehát legalább a legszembeszökőbb jogtalanságokat, melyeket 15 év óta elkövettek, kellene megszüntetni. A »Gazeta« úgy véli, hogy különbség van a szebeni és brassói német lapok nyilatkozatai között, mert a szebeni komolyan kívánja a nemzetiségi törvény végrehajtását, míg a brassói német lap már a legszembeszökőbb jogtalanságok megszüntetésével is a békét lehetőknek nyilvánítja. Tényleg, ugymond, a »Gazeta«, mind a két szász közlöny egyetért abban, hogy a szászok nemcsak lehetségesnek tartják, de óhajtják is a Tisza kormánynyal a kiegyezést. És ez az, a mi minket, erdélyi románokat leginkább érdekel. »Miért? Ezt megmondja most már, miután a szászok véleményét azoknak politikai magatartása felől megértette. Nem akarjuk kitalálni a »Gazeta« gondolatát, bár ehhez nem kell mély bölcsesség, de a mi szerepünk a várakozás. Lesz tehát nekünk is időnk szólni mind a szász, mind a román lapok nyilatkozatairól, mert, hogy a »Tribuna« és a »Telegraful« is szólni fognak erről az ügyről, ez kétségtelen. Addig csak gyógyt-gassa a »Gazeta« a nyugati havasok között támadt nemzeti egyenetlenkedéseket, nem szelidséggel, tapintattal, mint onnan tanácsolják, hanem szigorú ellenőrzéssel, szigorú nemzeti erkölccsel és erős, őszinte alapra fektetett összetartással. Nem ér a legyezzetés szerinte semmit. Nem is legyezzeti ő Daján Miklós gr. kel. lelkész azért az 50 frt államsegélyért. Majd ki-kapnak, csak várjanak, azok a román tanítók is, kik a magyar nyelv sikeres tanításáért államsegélyben, jutalomban részesültek. Tudom, hogy megem'egelik, há t. i. olvassák a »Gazetát.«

Mi meg nézzünk be Szebenbe a »Tribunához.« Közelebb kemény leczkét kapott a »Telegrafultól«, de úgy tesz, mintha másnak szólna a leczke. Hagyjuk

tehát mi is hátán száradni „Ismét mi és Románia“ című cikkében (161. sz.) a „Kolozvár“ polemizál, a mely megemlékezett a romániai zavarokról. Miért nyissa ki szemét a román kormány? kérdezi szokott ravasz modorával, tudni való, hogy nem is tartja behunyva. Ne is hunyják be szemeket se a kormány, se az ellenzék, hanem lássák, hogy mik történnek Erdélyben és vonjanak belőlök tanulságot, főleg, ha igaz, hogy orosz ügynökök mozognak ott. Ne hunyják be szemeket, ezt mondjuk mi is. A hány szó, annyi kétértelműség. Már ez nála így járja, s ha szorul a kapcza, úgy csavarja, a mint érdeke kívánja.

Elismeri, hogy tekintélyes romániai férfiak, pl. Alexandri a költő, Bretiano, Cogalniceano nagy szolgálatokat tehetnének a magyaroknak, de ne tegyenek, ne elegyedjenek a mi belügyeinkbe. Csak nézzék, a mik itt történnek s vonjanak belőle tanulságot. De okosabb emberek azok a román urak, hogy a mi belügyeinkbe elegyedjenek. Ő, a Tribuna sem foglalt pártállást a romániai ügyben. Bretiano megbékélhet még a magyarokkal is, csak ne tegye a „Tribuna“ hátán. A mi az orosz ügynököket illeti, hát hadd menjenek csak a „Tribunához“, majd megmutatja ő, hogy kiseda és hogyan érti polgári kötelességeit, nem kér ő erre tanácsot sem a bukaresti, sem a budapesti kormánytól. Ez mind nagyon szépen van írva, de ha ugyan azt a polgári kötelességet óhajtja teljesíteni, a mit a Bretiano és Tisza kormány, miért ne lehetne azoktól a tanácsot is elfogadni. Miért? Azért, mert nemcsak Bratianónak, de a „Tri unának“ is azért van szeme, hogy lásson és vonja le a tanulságot, s mutasson ajtót a muszka agensnek. Nem lesz része benne Szebenben, de ne is legyen.

Czenkalji.

A „Kronstädter Zeitung“ s a református templom.

(Folytatás.)

A „Kronstädter Zeitung“ azonban csak úgy hozza fel mindezeket, mint esetlegesen felmerült mellékkörülményt, azt mondván: „Gelegentlich der Besitzergreifung der Riemerbastei durch die Reformierten, reservierte sich die Riemerzunft das in die Bastei eingebaute Gehölze und sonstige dazu gehörige Gerätschaften“. Mintha nem lett volna erre elég idő három év alatt, míg az egyház a térítvényt alá nem írta s el lehetne ez által háritani azon gyanut, hogy itt ugyanazon kéz működött, a mely a bástyát feltételek mellett odaigérni kész volt.

Ezután előadja a Kr. Z., hogy a reformáltak, kik a templom-építéshez még mind nem fogtak hozzá, 1812-ben kérték, hogy azon kert (értsd vársáncz), a melynek egy (igen csekély) része nekik engedtetett, engedessék egészen. És ebben van is némi igaza. De hát nem mondaná-e meg egyuttal azt is, hogy miután a bástya-kulcsát nekik átadni nem akarták, hogy is kezdhettek volna, nem két, hanem tizenkét év alatt is építéshez, s hogy ha a bástyához, mind a város, mind a czéh annyi feltételek között, hogy az árán felül megfizettetni akarta, nem méltó volt-e a kívánság, hogy ahhoz legalább a város felől, nem pedig a mezőről legyen a bejárás?

De abban már éppen semmi igaza nincsen és siány ferdtetés, hogy a reformáltak a szíjgyártókat a tanács által a czéhkert kulcsainak nekik való átadására akarták volna szoríttatni. A czéhkert és bástya egészen különböző két tárgy volt. A czéh-kerthez a reformáltaknak semmi közük nem volt. Hanem igenis volt a bástyához, a mely szóval nekik volt adva, s a melynek kulcsát méltán is követelheték. És ha a tanács ezen kívánságukat elutasította, avagy nem méltányos volt-e ezért saját felsőségükhöz tett panaszkodás? Avagy illő és méltányos eljárás volt-e az, hogy a reformáltaknak szóval átadott hely tényleg, minden kérdés dacára is kezökbe nem adatott, s midőn ők ezért felsőbb helyre folyamodtak orvoslásért, a tanács egészen az 1822-dik évig mindig azon választ adta, hogy az illető helyet ő rég kiutalta, de az egyház nem akarja elfogadni, s csak ekkor a ref. zsinat felhívására jelentette ki egyenesen, hogy hát ő bizony a várkapu bástyát nem adja. Egyenes eljárásnak tartja-e az ilyet a Kr. Z.? s ha az ilyen eljárások következtében a reformáltak commissiót voltak kénytelenek kérni s annak költségeit a városnak, mint hibás felmek kellett megfizetni, a reformáltak e annak okai? Nem azok-e, a kik a város ügyeit ilyen uton vezették?

Kedvét találta továbbá a Kr. Z. benne, hogy a tények általános elferdítését még más mellékes, valószínű állításokkal is felékesítse: Így azt mondja, hogy 1810-ben a városi képviselőt ajánlotta, hogy a reformáltak templom-építését pénzzel fogja segiteni; sőt az 1826-dik évben a ref. egyház számára valósággal 1000 frtot szavazott meg pengő pénzben (1000 fl. C. M.) A mi az előbbi illeti: mi arról teljességgel

semmit sem tudunk és soha sem olvastunk vagy hallottunk: de igen ellenkező tényeket Csereiné, Trauschenfelstől, Hermannától az 1766. és 1841-ki főkormányrendeletekből, azért abban nagyon kételkedünk. A mi a másodikat illeti: erre nézve határozottan mondhatjuk, hogy az eddigiekhez hasonló ferdtetés. Az egyház kapott ugyan 400 frtot pengőben (Vierhundert Gulden C. M.) a város-községtől, hanem ezer frtot (1000 fl. C. M.) sohasem, A többi 600 p. frt olyan állítás, a mit valódi néven csak a Kr. Z.-ban irhatnánk ki. S midőn ezen 400 frthoz is azon feltételt akarták csatolni, hogy a ref. egyháznak több segélyhez a várostól igénye ne lehessen, ez Jákobot juttatja eszünkbe, a ki az éhes testvértől egy tál lencsért első szülöttségi jogát kívánta elharácsolni; vagy Mózsai uzsorást, ki megszorult szomszédjának egy talért úgy kölcsönzött, hogy érte egy hó mulva hárommat tartozzék fizetni. Végre azon állításra, hogy 1807-ben a reformáltaknak temetőhely is lett adva (Kirche sammt Begräbnissplatz), ide jegyezzük a válasz ezt tárgyazó szavát: „In Betreff eines Platzes zum Begräbniss, wird derselben zum Bescheid ertheilt, dass — — dieselben sich hiezu einen Garten erkaufen sollen.“

Magyarázat hozzá, úgy hisszük, hogy nem szükséges.

(Vége következik.)

Kereskedő ifjak kongresszusa Kolozvárt.

Említettük volt, hogy a kereskedő ifjak jövő hó 14—15 én országos kongresszust tartanak Kolozvárt. — A végrehajtó-bizottság most beküldte hozzánk a programot és napirendet, melyet alább egész terjedelmében közlünk. —

Program:

Első nap, augusztus 13-ikén.

1. Este 6 órakor az erdélyi részek egyes vidékeiről jövők fogadása és elszállásolása.
2. Este 9 órakor ismerkedési estély az Erzsébet-szálloda kerti helyiségében.

Második nap, augusztus 14-ikén.

3. Reggel 7 órakor a Budapestről, Szabadkáról és Aradról indított külön-vonatokon érkező vendégek fogadása, diszbevonulás a városháza elé, hol Kolozsvár szab. kir. város polgármestere a vendégeket a város nevében üdvözl. Elszállásolás.
4. Reggel 9 órakor, reggelizés Nagy Gábor helyiségében.

5. Délelőtt 10 órakor istentisztelet a főtéri nagy templomban.
6. Délelőtt 11 órakor a kongresszus megnyitása a városi vigadó termében.

- a) Alkalmi dal: előadja a kereskedő ifjusági dalegylet.
- b) Megnyitó beszédek.
- c) Alakulás.
- d) A napirend letárgyalása.

7. Délután 4 órakor diszbevé a polgári Lövhözde nagytermében.
8. Este 7 órakor színházi diszbevé.
9. Este 10 órakor ismerkedési estély az Ujvilág, Stadler és Erzsébet-szálloda kerti helyiségében.

Harmadik nap, augusztus 15-ikén.

10. Reggel 7 órakor reggelizés Nagy Gábor kerti helyiségében.
11. Reggel 8 órakor megtekintése az erd. orsz. muzeumnak és a muzeumi régiségtárnak, kereskedelmi akadémiának és nagyobb tanintézeteknek, Mátyás király szülőházának és a város többi nevezetességeinek.

12. Reggel 9 órakor a kongresszus folytatása a napirend főmaradt pontjainak letárgyalásával.
13. Délután 1 órakor társas ebéd az Ujvilág kerti helyiségében.
14. Délután 4 órakor nagy népünne a sétatéren.
15. Este 8 órakor fényes táncvigalom a Polgári Lövhözde összes helyiségeiben, kettős zenekar mellett.

A kongresszus napirendje:

1. A magyar kereskedő ifjak országos szövetségének első közgyűlése.
- Tárgysorozat ezen közgyűléshez: a) Elnöki megnyitó beszéd. b) Jegyzőkönyvhiteljesítő kiküldése. c) Az ideai választmány és számvizsgálók jelentése s javaslataik tárgyalása. d) A jövő évi költségvetés megállapítása. e) Netaláni indítványok tárgyalása. f) A tisztikar, választmány és számvizsgálók választása. g) Elnöki zárszó.

2. „Kereskedelmi szakoktatás“; előadja Kiss Sándor, a kolozsvári kereskedelmi akadémia igazgatója.
3. „Kereskedelmünk magyarosításának eszközeiről“; előadó dr. Békéssy Károly.
4. „A hazai ipar védelme a kereskedelemben“; előadó Binder Lajos, erdélyi ipari jelügyelő.

5. „Hazánk a keleti kereskedelembe“; különös tekintettel Erdélyre; előadó Sztéryi József, a brassói kereskedelmi és iparegyesület titkára, a „Brassó“ szerkesztője.
6. Esetleg még bejelentendő előadások.

Egyuttal megjegyezzük, hogy a kongresszus védnökségét báró Kemény Gábor, tiszteletbeli elnökségét pedig Sigmond Dezső vállalta el. — A kongresszusra kedvezményes vasuti jegyek is engedélyeztetett. Részvételre jelentkezhetni a kolozsvári végre hajtó, bizottságnál.

Petőfi emlék.

A „Petőfi siremlék bizottság“ következő felhívát bocsátotta ki:]

A Petőfi-emlék-egylet által, a fehéregyházi téren állítandó Petőfi-siremlék eszméje közel áll a megvalósuláshoz. Az emlék felállításának költsége azonban még meghaladja az egylet által, hazánk e kis részében összegyűjtött tőkét, habár ez felül áll a 4000 frton. Minthogy az egylet, e czélba vett siremlékben, hazánk nagy költője iránt a magyar közönségben élő eleven kegyelethez méltó kifejezést óhajt állítani, s e czél eléréséhez nagyobb összeg szükséges: kénytelen lett, eddigi szűkebb köréből kilépve, szélesebb körben a nagy közönség áldozatkészségéhez folyamodni. Mert Petőfi nemcsak a miénk, kik naponként látjuk jelentelen sirhantját, hanem a nemzeté, melynek minden egyes tagja örömmel fog járulni, ha alkalom adatik, a kegyelet eme munkájához.

Azon reményben, hogy a t. czim (az illető neve) is osztja a kegyelet ezen termékeny érzelmét, bátrak vagyunk e gyűjtőívet azon szíves kéréssel küldeni meg, miszerint ismerősei körében e szent czélra gyűjteni s gyűjtésének eredményét egyesületünk elnökségéhez, nagyságos Szoboszlai Károly, megyei alispán, egyesületünk alelnökéhez czimezve, 1888. január 1-ig beküldeni méltóztassék.

Hiszszük, hogy a magyar közönség tényleg is bizonyítékát adja annak, hogy nagy fia és költőjével szemben, nem lett sem feledékeny, sem... hálátlan!

A segessvári Petőfi-emlék-egylet végrehajtó bizottságának Segessváron 1887. évi június hó 10-én tartott üléséből:

Gróf Bethlen Gábor,
elnök.Balás Imre,
titkár.

Helyi és vidéki hírek.

Dr. Haller Károly tudós egyetemi tanár s az E. M. K. E. alelnöke Kolozsvárról szerdán vagy csütörtökön városunkba érkezik Dolinay Gyula, az írók s művészek társaságának fardhatatlan titkára kíséretében, megállapítandó a helyi bizottsággal az írók s művészek lerándulásának részleteit.

A tanács figyelme. Az utóbbi időben a városi tanács sok szepitést eszközölt a városban. De a mellett sokról meg is feledkezett. Így többek közt elfelejtette a Rudolf parkban padokat állítani a közönség kényelmére, pedig 2—3 pad nem a világ!

Kövezik a nagy-utczát, még pedig ujonnan és szépen. Ideje is, hogy legalább egyetlen utcánk legyen rendesen kövezve.

Katonaság. A Brassóban állomásozó tüzérség 12 ágyuval, 15 tiszttel s 230 legénynyel ma indul el Szebenbe lögyakorlatokra.

Városi közgyűlés lesz szerdán d. u. 3 órakor a következő tárgysorozattal: 1) Javaslat a zernesti-törösvári s tömösi erdők felmérését, gazdasági s üzemi terveit illetőleg. 2) Jelentés a törösvári erdők faanyagának felvágatása tárgyában. 3) Vélemény és javaslat egy második hetivásár tárgyában. 4) Javaslat a városi szabályzat némely rendelkezéseinek módosítására. 5) Handrás Dömötör kérvénye a község kötelekibe leendő felvételért. 6) Bizottsági tagok választása az Erzsébet főhercegnő születésének emlékére a város által tett alapítvány odaitelésére. 7) Az erdőörök özvegyei- s árvái nyugdíjgyűlésének 1886. évi számadásai. 8) Javaslat a törösvári várban egy szolga alkalmazása tárgyában.

Énekpróbák. A róm. kath. egyházi énekkar próbái rendszeren minden szerdán este 8 órakor tartatnak a róm. kath. iskolák nagytermében. (Klastrom-utca, 3.) Az első próba holnap fog ugyanott tartatni; azon kellő nanganyaggal bíró urak s hölgyek, kik az énekkarba lépni óhajtának, szíveskedjenek Jaschik Gyula karnagynál jelentkezni.

Rendőri hírek Lopás. Pellionis Frigyes gözmalomtulajdonosnál szolgálatban levő Konsa András tegnapielőtt tetten kaptott, a mint épen lisztet lopott, azonban gazdája elállott a büntető bíróságnak való átadástól. — Betörés. Vasárnapról hétfőre virradó éjjelen Vasilie Bestea nevű bolgárszegi román lakó Ardelean Dumitru szőlősgazdája padlásán

ról behatolt annak lakásába, a honnan egy láda erőszakos felfeszítése után egy pár eszmat s különféle ruhaneműt lopott el. A tettes átadatott a bíróságnak. — A vízhiány. Sok oldalról hangoztatott, mintha a bolonyában mutatkozó vízhiánynak a városi kutmester volna az oka. Ez téves nézet, mi ezennel helyre is igazítottatik. Oka ennek a vízvezeték rosszakarata, szándékos megrongálása s habár sikerült is a rendőrségnek több ily tetteket elfogni, ezen rongálás utóbbi időben igen gyakran történik. miért is kérétek a közönség, erre figyelemmel lenni és esetleges észleleteit a vársokapitányságnál feljelenteni. (Ez nem a módja a vízkérdés rendezésének. A kutmester ártatlan, az kétségtelen. Vétkes csak a tanács, hogy a vízkérdést így hosszába huzza Gyökeresen kell az ily ügyet rendezni s nem játszva, mint a gyermekek. Szerk.)

Vasutat Fogarasnak! Az „Oltványi Lap” legutóbbi száma a fogarasi vasut kérdésével foglalkozik, sürgetve, hogy vagy jobbra, vagy balra, de vasutat kapjon Fogarasmegye is. Bizony igaza is van! Vasut nélkül soha sem fog Fogaras emelkedhetni. De egy

Fogarasz szebeni vonal — előre figyelmeztetünk — holt erzmé volna. Vagy Fogaras-Homoród, — mint azt Horváth Mihály főispán tervezi, — vagy Fogaras-Brassó!

Ki érzi jobban a vámháborút? A magyar országos statisztikai hivatal már közrebocsátotta hazánk 1886. évi áruforgalmát. Ebből kitűnik, hogy kivitelünk Romániába a múlt évben fél millió frttal csökkent, holott Románia behozatala Magyarországra csökkent 14 millióval. Ez azonban nem a valódi mérték, mert Románia előre ellátta magát tőlünk árukkal. Mindazonáltal azonban ez nagyon tanulságos s kitűnik, hogy a vámháboru által Románi szenvedett leginkább. S mégis henczeg még!

Előpatakon — mint a legújabb megjelent névsor mutatja, eddig már 478 fűrdövendég fordult meg Örömmel tapasztaljuk a névjegyzékből, hogy a vendéggek között számos romániai család is van, különösen kereskedők. A most kiadott névsorban is 49 romániai család van feltüntetve. Egyáltalában az élet Előpatakon igen élénk.

Az erdélyi kőolaj. A magyar általános hitelbank vezetése alatt — mint a „Bud. Corr.” értesül — legközelebb részvénytársaság alakul, melynek célja Erdélyben a kőolaj és melléktermékeinek kiaknáztása és gyártása. Az új vállalatban részesek lesznek a mai ásványolaj tisztító részvénytársulat, továbbá egy kiváló brassói cég és ugyanott az első erdélyi bank. A vállalat alapját egyelőre a magyar általános hitelbank által az utóbbi napokban megvett tisztító-telep képezi Brassóban.

Brassai piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. augusztus hó 2-án.

Román papírpénz a 20 frankos	8.55 vétel	8.55 eladás
ezüstpénz a 20	8.50	8.55
Napoleon'or (aranypénz)	9.95	9.96
Török lira	11.22	11.26
Arany	5.90	5.92
Orosz papírrubel	109.—	110.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Sz. 1436—1887. é. kkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy sörénységi Mork János végrehajtónak sörénységi néhai Schuster Mihály, hagyatékailletőleg annak örökösei Schuster Mihály Schuster Pál és Schuster Katalin végrehajtást szenvedő elleni 181 frt 40 kr. tökékevetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbíró-ág területén lévő a sörénységi határon fekvő a sörénységi 293. számú telekjegyzőkönyvben az A + 502, 590, 868, 1199, 1797, 1875, 2492, 2530, 3094, 3394, 3938, 5200, 5345, 5367, 5583, 5744, 6277, 6428, 6578, 7525, 7587, 8299, 9496, 10039, 10212, 10481, 10773, 11429, 12530, 13952, 14216, 14301, 14367, 14840, 14952. hr. számú és Schuster Mihály tulajdonánál bejegyzett ingatlanokra; továbbá a sörénységi 542. sz. telekjegyzőkönyvben az A + 167, 192, 2054, 3039, 3073, 3204, 4666, 4904, 6159, 6411, 9970, 10060, 10830, 11019, 11333, 11890, 12398, 12910, 13822, 14943. hr. számú és Schuster Pál tulajdonánál bejegyzett ingatlanokra a sörénységi 543. sz. tkönyvben az A + 131, 528, 890, 1754, 2282, 2284, 2353, 2827, 3500, 3658, 3888, 3890, 5196, 5197, 5412, 5734, 6054, 7278, 7787, 7788, 8457, 8458, 8913, 9118, 10217, 10816, 11016, 11261, 11738, 13067, 13977, 14480, 14956, 15032. hr. számú és Schuster Katalin tulajdonánál bejegyzett ingatlanokra és végre a sörénységi 544. sz. tkönyvben az A + 3124, 8601. és 14077. hr. számú és Schuster Mihály és neje Schuster Sára tulajdonánál bejegyzett egész ingatlanokra az árverést 783 frt 86 kr. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi augusztus hó 24-ik napján délelőtti 9 órakor a sörénységi községi házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 1881 november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kézhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalom, 1887. június hó 15.
A kir. járásbíró mint tkkvi hatóság.
(323) 1—1

Végh Albert,
kir. jbró.

Szám 7004. 1887. alisp.

Hirdetmény.

Brassómegye közig. bizottsága az 1887. évi 254., 322. és 394. számú rendeletével

I. a Rozsnyó—Zernesti törvényhatósági út 4—5. kilométer szakaszán egy átereszt építését 105 frt 21 kr;
II. az ó-sánczi törv. út 13—18. klm. szakaszán 9 műtárgy építését 1908 frt 33 kr;
III. a Földvár—Krizbai út kiépítését 3709 frt 78 kr. összeg erejéig engedélyezte.

Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem Könyvtára
Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

A fent említett munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1887. évi augusztus hó 5-ik napjának délelőtti 9 órájára a brassómegyei m. kir. építészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhívataknak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe vételét nem fognak.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Az I., II., III. alatti építkezésekre külön-külön ajánlat nyújtandó be.

Brassó, 1887. július hó 21-én.

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

Szám 4147.—1887.

Pályázati hirdetmény.

Alattirt Brassómegye hétfalusi járás főszolgabírója által következő körorvosi állomásokra nyitattik pályázat:

1. Bácsfalu, Türkös, Csernátfalu és Hosszufalu körben 600 ft. évi fizetés és 50 frt. lakbér és 30 kr. beteglátogatási díjjal egybekötött állomásra.

2. Tatrang, Zajzon és Pütkerecz községekből álló körben 350 frt. évi fizetés és 30 kr. beteglátogatási díjjal egybekötött állomásra.

Pályázni óhajtok felhívataknak, hogy az 1886. évi XIV. törv.-czikk 143. §-a értelmében szabályszerűen felszerelt pályázati kérésüket 1887. évi augusztus hó 31-éig alattirt járási főszolgabíróhoz annival bizonyosabban nyújtsák be, mivel el-
késve érkezett folyamodványok nem fognak tekintetbe vétetni.

Hosszufalu, 1887. július hó 27.

Henter Gábor,
főszolgabíró.

(320) 2—3

Raktár

havasi kaskavál-sajtokból
legjobb minőségben és leg-
jutányosabb árakon.

Kaphatób alólírtnál Bras-
sóban, színház-utca.

Pascu Demeter J.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

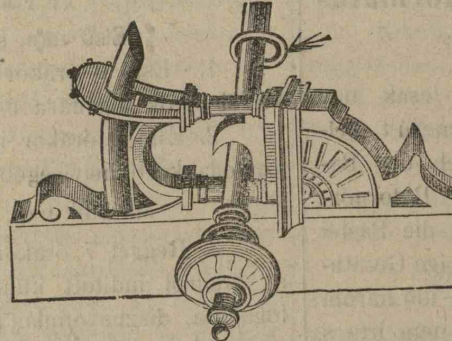
Lingel Károly

(270) 6 1

első magyar budapesti gőzkeretező, vágoló (Frais) esztergályos és asztalos árú gyára

Budapest, VII., Rózsa-utca 4. és 5. sz. a.,

Alapított 1864.

mely a kor igényeinek megfelelőleg kintinően van felszerelve, ajánlja minden e szakba vágó gyártmányait, u. m.: ajtó-, ablak-, párkány-, kereltéceket, oszlopfők és talpazatok, konzolák és tartók, mindentéle toronyminták szerint. Szalag- és másoló fűrészek kivágatok számtalan minta szerint. Továbbá mindennemű asztalos kellékek: toilette- és varrósasztal oszlopok, ép úgy konzol-, ebéd- és salonszálalokhoz, ágy-, szekrény-, asztal-, szék-, fauteuil- és sofa-lábak és oszlopok. Vázák különféle tárgyakhoz; theatálczák, pipa-, dohány- és szivartartók, virág-, ruha- és esernyőtartók, kottakocsi, carnischo, kályha-ellenzők, varró- és virágasztalkák diófából, feketén fényezett nickel gombokkal. Paraszt székek, üllőke irodai és iskolai czélokra; etagerek és festési állványok.

Továbbá építészeti és decoratio részletek.

Egyáltalában minden e szakba vágó munkák kivétel nélkül pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Gazdagon illusztrált árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

NEW-YORK

KIZÁRÓLAG KÖLCSÖNÖSSÉGEN ALAPULÓ BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG.

Alapított 1845-ben.

Biztosítéki alap 1886. január 1-én 350 millió frank.

Alapítása óta 1886. január 1-ig a „New-York”	222,912 kötvényt állított ki, biztosítván	3 624,647.762 frankot
Évi díjakban bevett	746,373 352	»
Kamatokban bevett	189,309.454	»
Szerződések esedékességeért fizetett	228,008.072	»
Nyereményekért és vásárlásokért fizetett	233,687.453	»

A New-Yorknak Amerikán, Aszián és Afrikán kívül Európában a következő fővárosokban vannak fiókjai.

BERLINBEN
LONDONBAN
BÉCSBEN
BRÜSSELBEN
KOPENHÁGÁBAN
MADRIDBAN
PÁRISBAN
AMSTERDAMBAN

RÓMÁBAN
TURINBAN
KRISTIÁNIÁBAN
LISSABONBAN
PÉTERVÁROTT
VEVEYBEN
STOCKHOLMBAN
KONSTANTINÁPOLYBAN

BUDAPESTEN.

A NEW-YORK életbiztosító társaság tisztán kölcsönösségen alapul, nincsenek részvényesei, tehát az egész nyereség a biztosítottak közt osztatik szét.

Bővebb felvilágosításért fordulhatni a „NEW-YORK” magyarországi képviselőségéhez:

Budapest, koronaherceg-utca 20. sz.